

2009 е юбилейна година за парламентаризма в българската държава. Навършват се 130 години от полагането на неговите основи. Това става на 10 февруари 1879 година в Търново, където е свикано Първото учредително Народно събрание. В него ентусиазирано работят немалко строители на нова България, сред които е нашият земляк Воеводата Дядо Цеко Петков.

На петото заседание, състояло се на 25 февруари 1879 година депутатите предлагат то да се председателства от най-възрастния народен представител – Дядо Цеко. След неговото кратко слово, откривайки заседанието, той предлага да бъде избран председател на събранието. От присъствалите 260 нотабили само 51 гласуват против предложението бивш екзарх Антим I Видински за председател, а за подпредседатели – Петко Каравелов, Дядо Цеко и Тодор Икономов.

Обикновено, когато говорим за Воеводата, винаги имаме на преден план неговата революционна дейност в родината и зад нейните предели. Анализите на отечествената ни парламентарна история го представят и в друга светлина. Е, той не блести с ораторски качества, но както отбелязват хронистите – липсва му силата и блясъка на словото, острата реплика, ироничния звън. Неговата мощ обаче е в добре построената мисъл. Особено е силен в диалога си с хората, в раздумките. Затова като подпредседател на Учредителното Народно събрание той е една от централните негови фигури. Неслучайно всички оратори – противници или съмишленици – са насочвали погледите си към него с редица въпроси, в това число и по проблемите на образованието.

Без съмнение този факт не остава незабелязан от Константин Иречек. В своята книга “Български дневник”, той пише, че Дядо Цеко тактично и любезно помолил принц Хенрих от антуража на княз Батенберг и японския посланик във Виена принц Яманучи, на връщане от Прага и Виена, да минат през Лом и оставят на секретаря на общината Цветко Павлов “всичко ценно и полезно, каквото могат да намерят и донесат в полза на просветата и образованието.”

Пак Иречек е изключително много впечатлен от духовната красота на Воеводата. Впрочем, влизалите в пряк досег с него са на мнение, че това е човек богат на народни изрази, ясни и точно прилагани мисли в изказванията му по определен повод. “Беседите му са полезни, защото са изпълнени с мъдрост и спокойствие. И ако искат българските държавници да не грешат, трябва ежедневно да се срещат с Дядо Цеко” – пише Иречек.

На заседанието от 10 март 1879 година подпредседателят Тодор Икономов предлага следния дневен ред: 1. Да се довърши избирането на 15-членна комисия за разглеждане на Органическият устав. 2. Да се определи срок на тази комисия, за да представи рапорта си след разглеждането на устава. 3. Да се изслуша записката на проф. Марин Дринов. 4. (Ако остане време) да се разгледат и някои други решения и поздравителни писма, изпратени до събранието.

След приемането на дневния ред е прочетен дневник VIII от 6 март и е призовано събранието да си направи бележките върху него. После започва остро пререкание между депутатите Греков и Цанков, съпроводено с обидни реплики.

Воеводата Дядо Цеко Петков

Написано от ivailo

Сряда, 28 Ноември 2012 19:34

Връчване на Самарското знаме на Българското опълчение
– худ. Н. Д. Оренбургски

Воеводата Дядо Цеко Петков

Написано от ivailo

Сряда, 28 Ноември 2012 19:34

Ксенофонт Петков
literaryasia.com